Ваше Високочество!

Ако в' граждански отношения сме били принудени да наведем врата пред Екуменическата Европа преди доклада на нейни посланици между кои паметливо се ни накарали мълчаливо да гледаме как се гаврят с нашата политическото ни съществуване, то поне в' духовно отношение тия орудия трябваше да бъдат по-умерени и малко по-деликатни с религиозните ни убеждения за да не въвеждат в' църквата ни безпокойствия и да я излагат на политически тревоги.

Покорни винаги като граждани, отдаваме напълно своеволно арегата на политическите ни увения, но като християни, такар и най-послѣдний от православното ни племе не мога равнодушно да гледам бивалото умерение на православната църква без да присъединя гласът си с' тоя на моите единоверци, които мълчешком с' горест протестират противу произволните действия бивали в' обида на християните и тоя пъ повече, защото виждам в' това незначително въсторжествование на министерските катрини много по-серозни заплашения за отечеството ни в' бъдещо.

Ваше Високочество!

При неограничените самолюбия и при остатъчното на развразнените страсти, които от няколко време на сам взрулуват в' България, българский народ, очакваше да се покаеше на висотата на положението, което заемаваше и като Духовен глава на Державата и Владъчал проникнат от интересите на стадата да вземете в'ръцете си бразвитъ на управлението, то ние от всички тебеши за стадата и паствата и сиротатите, от твърд характер и енергия да въздигнете в' него изгаснатите надежди, не скоро ще могат да утихнат взрулуванията на страстите, ще пръстенат гонения та и народът ще загрижене едно по нормален живот. Сетнем ние ще очакваме ли ще се осъществят тия надежди на народът?

Ваше Високочество, бъдете увъренъ в' искренността на думите ми: попадердиите на народът ся поколебаха от несъгласиите произволи на Правителството. — До кога тая разнузданост? Побързайте Ваше Високочество да спасите народът и Себе си

на Ваше Високочество

27 ~~[illegible]~~ Ян. 1887.
София.

Покорнийший слуга
П. Р. Славейков

инв. N 418